

Mili darovi za družbo vednega češčenja.
Sv. Marko niže Ptuja 12 fl., Zibika 11 fl. 20 kr., Ormož 10 fl. 31 kr., Sv. Nikolaj pri Ormožu 7 fl. 31 kr., Negova 6 fl., Podgorje 8 fl., Ruše 12 fl., Hoče 10 fl.

Gospodarske stvari.

Kompóst.

(Dalje.)

Kompóst je kmetovalcu kemična delavnica, v kateri tvarine, ki so hrana njegovim rastlinam, v nekem razmerju zbira in razkrojuje, rastlinam tako rekoč hrano užitno in tečno napravlja, kakor dobra gospodinja svojim delavcem. Ni dosti torej, da zvozi kmetovalec razne tvarine na kup in jih pusti tam poljubno prhniti, on mora za njih hitrejši, popolnejši in boljši razkroj skrbeti, da v polni meri v kratkem času njega trud obilno poplačajo.

Kmetovalec pa ni ravno fiziolog, ki skuša, s kakimi sredstvi bi se dalo rastlinsko življenje pouspešiti, kateremu glavni namen je preiskava. Ne, kmetovalec mora biti tudi dober gospodar, ki zna iz tvarin, čez katere razpolaga, primeroma najvišji gnotni, pa ne samo idealni (navidezni) uspeh doseči. Mora torej gledati, da napravlja svoj kompost na tak način, da ga primeroma najmanj stane, pa mu največ koristi.

Že ako si navozi samo frišne zemlje na travnik ali v vinograd, zemlje, ki je nekaj časa na kupu ležala, bode že opazil nekaj ugodnega vpliva na rastline. Pa tudi v najboljši zemlji je rastlinska hrana tako močno stanjšana, da bi bilo treba preveč zemlje navažati, da zadostuje zahtevam rastlin. Pomislimo pa, koliko stane vožnja na travnike, precej oddaljene, ali pa v strme vinograde! Skrbeti nam je torej, da napravimo kompost precej koncentriran (združen); dajmo vanj tvarine, ki so rastlinska hrana, v toliki meri, da nam bode treba kolikor mogoče manj prevažati, da bodemo n. pr. z enim vozom isto dosegli, kakor sicer s sto vozovi. Umna stedljivost je prvi pogoj umnega gospodarstva.

Kompóst, ki (kakor se navadno napravlja) obstoji le iz zemlje in listja, n. pr. 100 q zemlje in 100 q listja, ima le 101 kg dušca, okoli 21 kg kalija in 207 kg fosforove kisline. Po vsebini ne bi zadostovalo teh 200 q ali okoli 20 vozov niti za pol hektara vinograda. Dušca je sicer dovolj za 3 ha, ali pomanjkuje kalija in fosforove kisline. Dajmo pa kompostu še okoli 130 kg fosforove kisline n. pr. v 7 q koščene moke in pa kalija n. pr. 13 q pepela, ali pa le 10 q kajnita, tedaj nam bode ta kompost, ki ne postane vsled tega mnogo težji, zadostoval za 3 ha vinograda, torej za šestero velikost vinograda kakor prej. Prejšnjega bi morali za 3 ha navoziti v vinograd okoli 1200 q, ali tega le okoli 200 q, delo dovažanja nas torej $\frac{1}{6}$ stane. Napravljajo se pa komposti tudi skoraj iz same zemlje. Kaj pa je tak kompost vreden? V 100 q zemlje in sicer boljše zemlje je okoli 18 kg dušca, 04 kg kalija in 03 kg fosforove kisline. Ako je ta zemlja na kupu ležala, tedaj so te tvarine bolj razkrojene, in ako tako zemljo navozimo v vinograd, bode v hipu poznati, da mu koristi. Da pa ga s samo zemljo vedno pri moči ohranimo, navažati bi je morali samo na 1 ha okoli 20.000 q na leto. Koliko dela! Pravilo nam bodi: Kompóst napravljajmo tem bolj koncentrovan (združen), čim težavnejše je njega prevažanje.

Iz česa pa se naj kompost sestavlja? Iz tvarin, katere je lahko in po ceni v gospodarstvu ali v bližini dobivati. Kupujejo se le tedaj tvarine, ako jih ni doma

dovolj dobiti, pa je treba z njimi kompost napraviti bolj koncentrovan. Tvarine, iz katerih napravljamo kompost, moremo spraviti v tri skupine po njih glavnem namenu: 1. tvarine, ki imajo ali vežejo rastlinsko hrano v sebi in zabranjujejo, da se ta ne razgubi; 2. tvarine, kojih glavni namen je, rastlinsko hrano dajati; 3. tvarine, ki služijo v prvi vrsti za hitri razkroj, za kemično pretvorbo itd.

Osnovna tvarina za kompost je in ostane zemlja. Ima sicer sama vrlo malo hranilnih snovij. Analiza (razkrojitev) boljše peščene glinaste zemlje je n. pr. pokazala: 0.115% dušca, 0.043% kalija in pa 0.030% fosforove kisline. To je zelo malo in ne izda za gnojenje skoraj nič, če bi tudi vse te tvarine tako popolnoma bile razkrojene, da bi jih rastlina mogla popolnoma porabiti. Zemlja se torej ne jemlje toliko za to, da bi se z njo gnojilo. Ona pa ima dobro lastnost, da tvarine, ki so rastlinska hrana, posebno kalij, fosforovo kislino in dušec (tega v obliki amonijaka v solitarni kislini) posrka (absorbira) takó, da teh voda ne izpere, da se ne pozgubé. Zaradi te lastnosti je zemlja neobhodno potrebna za kompost. Naj se je pa ne meša preveč v kompost, da ne bode treba odveč zemlje prevažati, da ne pride gnojenje vsled preobilnega dela predrago.

Vzame naj se kolikor mogoče zemlja, ki ima že sama po sebi kaj več redilnih snovij v sebi, ali v kateri so redilne snovi bolj razkrojene itd. Najboljše je blato iz ribnikov, tudi luž, iz nanošenj (jam, ki se izkopljejo zato, da se v njih od deževnice splavljena voda zbira), zemlja, ki se dobi pri trebljenju jarkov itd. So zemlje, posebno take iz ribnikov, ki imajo že same po sebi mnogo organskih in redilnih snovij, katerih pa ne smemo nikdar preceniti. Te redilne snovi se pa še le v kompostu do dobra razkrojijo. Da se vežejo nekatere redilne snovi v kompostu, namreč jako hlapni amonijak, ki se kaj rad razgubi, koristijo nekatere druge tvarine, posebno kajnit in malec (gips). Dobro je, da te tudi primešamo že iz tega namena. (Dalje prih.)

Žitne cene v Mariboru od 29. dec. do 5. jan. 1895. Po hektolitr: pšenica 5 fl. 40 kr., rž 4 fl. 10 kr., ječmen 4 fl. 20 kr., oves 3 fl. 20 kr., turšica ali koruza 5 fl. 30 kr., proso 4 fl. 50 kr., ajda 4 fl. 20 kr.

Sejmovi. Dne 12. januarja v Poličanah (svinjski sejem). Dne 14. januarja pri Sv. Filipu v Veračah. Dne 16. januarja v Imenem (svinjski sejem). Dne 17. januarja v Petrovčah, pri Sv. Petru pri Radgoni, na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem) in v Kapelah pri Brežicah.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Božičnica) v Franc-Jozefovi soli. Tudi letos je učiteljstvo te šole priredilo šolski mladini prelepo božičnico z delitvijo obleke in obuvila med uboge učence in učenke. Ta delitev se je v soboto, 22. dec. popoldne slovesno vršila v telovadnici. Pri tej slavnosti so bili navzoči: okr. glavarstva voditelj g. pl. Cron z gospo soprogo, gosp. okr. komisar pl. Rainer, veleč. g. dekan Skuhala, gg. kateheta Ozmeč in Brglez, načelnik kr. š. sveta, g. Kukovec, več odličnih dobrotnikov in dobrotnic, oziroma starišev, skupno učiteljstvo in vsa šolska mladina. Otroci višjih razredov so zapeli Ipavčevo pesem: »Pri jaslicah«. V nagovoru je g. nadučitelj Robič izrazil svoje veselje, da je šolska mladina bila letos zopet vredna obilne podpore — še mnogo večje, kakor lani — ter ji izrekel v imenu šole

vsem navzočim in nenavzočim preblagim dobrotnikom pristrčno zahvalo za njihovo požrtvovalno podporo ubožnih otrok, katere je opominjal, naj že danes, posebno pa na Sv. večer storijo trden sklep, da hočejo v novem letu še pridnejši biti, kakor so bili do zdaj; tako bodo najlepše obhajali Sv. večer. Potem je sledila delitev; razdelilo se je a) dečkom: 15 parov črevljev, 13 sukenj, 6 hlač, 52 kap, 25 zapestnikov, 24 žepnih robcev; b) deklicam: 8 parov črevljev, 4 obleke, 31 velikih robcev, 57 manjših robcev, 55 parov nogavic, 3 jopice in 16 predpasnikov; vsi otroci pa so dobili obilno belega kruha in okraskov božičnega drevesca. Da je bilo mogoče toliko razdeliti, imamo se zahvaliti veliki darežljivosti naših vrlih ljutomerskih in zunanjih šolskih prijateljev, kateri so za letošnjo božičnico darovali 143 gl. v denarju, blaga v vrednosti 11 gl., 5 parov črevljev in zelo veliko jedilnih daril. Vsa čast gre tudi našim gđ. učiteljicam, katere so nabiranje daril oskrbovale. Deček in deklica sta se v imenu obdarovancev lépo zahvalila, prvi dobrotnikom, druga dobrotnicam. Veleč. g. dekan Skuhala so potem mladino opominjali k molitvi za dobrotnike in k posnemanju dvanajstletnega Jezusa, »kateri je bil svojim starišem pokoren in je rasel na modrosti in starosti in v milosti pri Bogu in pri ljudeh«. Načelnik kr. š. sveta, g. Kukovec, je mladino spodbujal k dejanski hvaležnosti do vseh dobrotnikov, učiteljev in starišev; to hvaležnost naj kaže z marljivim učenjem in z lepim obnašanjem. Končno se g. nadučitelj Robič spregovori sledeče domoljubne besede: »Predno zadnji šolski dan v letu zaključimo, spominjajmo se kot hvaležni Avstrijanci našega predobrotljivega deželnega očeta, presvetlega cesarja Franca Jožefa I., kateri so 2. dec. dovršili svoje 46. vladarsko leto, in presvetle cesarice Elizabete, katera 24. dec. obhajajo svoj rojstni dan«. Vsa šolska mladina (560 otrok) navdušeno zakliče trikratni živio in zapoje prvo in zadnjo kitico cesarske pesmi. S tem se je končala ta prelepa šolska slavnost.

Od Sv. Trojice v Haložah. (Domovinska pravica.) Vrli in za koristi kmečkemu stanu posebno vneti »Slov. Gospodar« priobčil je lani v št. 50. v uvodnem članku iz peresa našega velezaslužnega poslanca č. g. dr. Gregorčca obrazec prošnje za nameravano preosnovitev domovinske pravice, katero prošnjo naj bi vse slovenske občine prepisale in poslane na Dunaj zbornici poslancev. Velevažno! rekel sem in z menoj še marsikdo, ki čuti, kako škodljiva je domovinska postava od l. 1863. kmečkim občinam. Ali to še ni dosti, treba poskrbeti za to, da se dobrohotni svet skrbnega poslanca uresniči. Ne vem, koliko marnih slov. kmečkih občin je že poslalo prošnjo za svoje koristi; haloški samotar bore malo izve, kaj se po svetu godi, in še to malo prepozno vsled nerodne poštne zveze in prevelike učenosti poštinih uradnikov in uradnic po Štajrskem, ki ne vedó, kje so Haloze vinorodne — ne zamerite, da mi je nekaj užaljen domovinski čut; če se vrli Savinjec ponaša z divno dolino, svojimi gorami; če bogati Goričan hvali lepe svoje kraje, ali ne bode smel revni Haložan ljubiti svojih Halož! — Pa če je še kje na Slovenskem kmečka občina, ki se ni odposlala omenjene prošnje, naj jo precej! Čast. duhovščina, gg. učitelji in drugi razumniki naj na to opozorijo zaspane župane. Občinam fare Sv. Trojice v Haložah na čast bodi povedano, da so že storile svojo dolžnost.

Od Sv. Pavla v Savinjski dolini. (Čudna pogača.) Pri spoštovanem posestniku J. H. služila je preteklo leto 22letna dekla Terezija Š. Bila je iz sosedne fare doma, prav pridna in potrpežljiva, da sta jo gospodar in gospodinja rada imela. Ali kaj se zgodi? Revici se je nekaj prigodilo, kar so pozneje domači in

sosedi na njej opazili. Ko jo previdna gospodinja zato ostro poprime, taji ona odločno: »Jaz sem le malo bolna, meni nič drugega ni«. In pustili so jo. Na biljo pred Božičem zarano v jutro pa je hudobnica na stranišću dečka porodila, zadavila ga in v svinjski gnoj zakopala, potem je še nakrmila svinje in pomolzla dve kravi, nekaj vode nanosila in posnažila za seboj. Ko se zdani, pa hitro opazita gospodar in gospodinja njene sledove. In res groza, vsvinjskem gnoju najde gospodar otroka mertvega. To gospodar hitro naznani orožnikom, in orožnik pride proti večeru. Nečloveška dekla morala je sama dete iz gnoja vzeti in ga nesti. Namesto da bi pravo pogačo nesla svoji skrbni materi, nesla je svoje dete — v mrtvašnico. Mislimo le, kaj je uboga mati počela, ko je to strašno novico zvedela. Ta grozna dogodka pa naj bode v strah vsem lahkomišelnim dekletom in v premislek gospodarjem in gospodinjam, kako naj na svojo družino skrbno pazijo!

Od Sv. Andraža v Slov. gor. (V pojasnilo.) Neki dopisnik je v 52. števil. »Slov. Gospodarja« napadel našega cenjenega g. oznanitelja. Osmešil pa je s tem le sebe in g. Pichlerja pred vsemi, ki poznajo razmere. Pri nas ni bilo in ni društva dosluženih vojakov, akoravno dopisnik govori o njem. Združilo se je pa vendar nad 90 mož, ki so bili ali še so vojaki, in ti so 18. novembra slovesno obhajili god njih veličanstva presvetle cesarice. Naš g. oznanitelj je pa bil povzročitelj te patrijotične slavnosti, in izročile so se mu tudi denarne skrbi. Prosta zabava se je pa vršila pri g. Toši na občno željo udeležencev, kojim se je že leta 1890. zamerila postrežba pri g. Pichlerju. Slovesnost je torej g. Pichlerju takrat mogel obljubiti edino njegov dopisnik, ki ga pa poznamo. Kar pa govori o denarjih, katere smo vojaki tirjali od g. Pichlerja, so prazne besede, ki nas ne bodo prepričale o istinitosti. Hočemo pa se držati besed našega g. oznanitelja: »Vojaki, ne tožujmo se, ni vredno; privoščimo g. Pichlerju one krajcarje!« Kar pa se tiče oznanila, zakličemo dopisniku: »Piši resnico!«

Več vojakov.

Iz Vitanja. (Božična darila; »bralno društvo«.) Nekateri prijatelji mladine so našim ubožnim šolskim otrokom pripravili za pretečene božične praznike prav nedolžno veselje. Nabrali so namreč toliko denarja, da se je dalo napraviti nekaj obutve in obleke. Bog povrni dobrotnikom! — Brez hrupa se je ustanovilo tukaj leta 1891. »bralno društvo«. Začetkoma se ljudstvo ni dosti zanj brigalo; a zdaj, hvala Bogu, je pa drugače. Šteje 126 udov, ki jako marljivo prebirajo časopise, posebno pa še knjige. Knjižnica šteje 243 zvezkov, in ti romajo vedno iz roke v roko. Mislil bi, da zdaj, ko smo prejeli Mohorjeve bukve, bode izposojevanje knjig kaj prenehalo ali se zmanjšalo. Ne! veselje do čitanja prihaja vedno večje. Nemčurji, ki so se nam začetkoma nekako posmehovali radi našega početja, so zdaj obmolknili. Le tako dalje tudi v novem letu!

Iz Loke pri Zidanem mostu. (Dve peticiji; nesreča.) Tudi naša občina je v seji občinskega zastopa dne 20. grudna 1894 proti enem glasu sklenila, peticijo odposlati na državni zbor za slovensko nižjo gimnazijo v Celju. Ob enem se je tudi odposlala peticija za preosnovo domovinske postave po nasvetu gosp. poslanca dr. Gregorčca. Saj pa je tudi potreba te preosnove velika, zlasti za našo občino, ki obsega skoraj tri župnije, in iz katere ne gre malo domačinov na ptuje si kruha služiti — in ko ga pa moči zapusté — pa hajd zopet domov. Seveda je tudi pri nas veliko vnanjih; vendar bi se pa le vsled preosnove domovinske postave občinski stroški zdatno zmanjšali. Ko bi le hotele vse občine jednake prošnje kmalu vložiti! —

Pod goro Lisco v razborski župniji se je pred božičnimi prazniki velika nesreča zgodila »pri Pongere-u«. Gospodar in gospodinja sta šla na večer v Jame k svojim sorodnikom na kolino ter sta pustila tri otroke doma. Otroci gredo spat, ker jih niso hoteli stariši s seboj vzeti, razven četrtega, najmlajšega. Ker je pa bila še žrjavica v peči, začele so treske in obleka tleti, ki je bila na peči. Ko pridejo stariši domov, kličejo otroke, naj jim odprejo duri. Ko nič ne dokličejo, vlomijo v vežo, in ko stopijo v sobo, najdejo polno dima in vse tri otroke — mrtve. Obupno je mati klicala družega za drugim ter iskala pomoči, toda prepozno je bilo. Najstarejši otrok je štel komaj devet let. — Stariši, ne puščajte otrok samih doma, zlasti majhnih ne, kajti mnogokrat se dogajajo nesreče, in to le zavoljo premale opreznosti starišev!

Iz Celja. (Naša društva.) Tako živahne zime kakor letos že dolgo nismo imeli. Dne 23. grudnia je bila božičnica mladine pri č. šolskih sestrah. Z veseljem sem ubogal vabilo; srce mi je bilo zadovoljno, ko sem videl toliko poštenih, nežnih otrok, ki so oteta požrešnemu volku potujčenja. Na taki podlagi — pošten otrok, pridno dekle, dobra žena, bode narod stal. — Dne 22. grudnia zboroval je naš »Sokol«. Iz odborovega poročila je razvidno, da to društvo dobro uspeva. Obravnavalo se je baje tudi vprašanje o izletih v bližnje sosedne kraje. Gospod Likar je kolikor mogoče priporočal take izlete, da Sokola spozna naš vrli kmet. Pa predlog g. Likarja ni obveljal; podučili so ga namreč kar trije gg., da taki mali izleti tirjajo mnogo več žrtev in napore, nego veliki izleti, n. pr. v Postojino ali v Zagreb ali v Prago itd. Nam, ki smo si mnogokrat želeli, naj poleti Sokol kam blizu, kamor se tudi mi lahko napotimo, zdi se to »podučevanje« — čudno! Menda smo premalo »učeni«, da nam kaj takega ni prišlo na misel. — Silvestrov večer! Ta vsklik pač vsakega čitalničarja celjskega vname, ko bi ga ničesar družega ne mikalo. Silvestrov večer 1894 ni zaostal nikakor za prejšnjimi. Saj ga je že novo leto čez prag tisočlo. Čitalnica je bila polna. Gledali smo lepo igrjo: »Ženski jok«. Občudovali smo gospo »Dagarinovo«, ki se je vedla tako dobro, da bi najboljši igralci ne mogli ničesar grajati. Dobro so pa igrali vsi. — In poslovilo se je »staro leto«, potrto, ker »grizel ga je črv vesti«, povedalo pa nam je v obraz, da vseh neuspehov ni zakrivilo ono, ampak največ nesloga; proklelo je in zavrglo to pregreho še v svoji oporoki ter blagohotno dodalo nekaj naukov. Ganljivo je bilo poslušati to umirajočo stvar, onemoglega sirca, ko je še poslednje moči napel, da nam je oporočal. Bil je to najkрасnejši prizor celega večera. Staro leto (g. Rebek) odide, ura bije polnoči, novo leto nastopi: mlado, krasno dekletce, (gdč. Ledinekova). Z jednatimi besedami nam označi name-ravano svojo pot ter nam upredeli naše nade, katere smemo gojiti in katere ne, kako jih dosežemo, in pokaže nam nazadnje živo sliko »majke Slovenije, venčane s svojimi pravimi otroki«. Burno odobravanje. Potem je govoril g. dr. Sernec novoletni govor ter se spominjal tega, kar smo dosegli in česar še nismo. Nazadnje nas še pride na oder neki gospod učit štrukljev kuhat. Dosti smeha in zabave je bilo in voščili smo si to, kar voščim tudi jaz čitateljem: srečno, veselo novo leto!

—s—

Iz brežiškega okraja. (Zoper nemško trdnjavo.) Naše lepe Brežice se imenujejo nemška trdnjava na kranjsko-hrvatski meji. Ali prej ko slej ta trdnjava mora pasti v slovensko oblast, da se ondi ne bodo več šopirili Nemci, ki škilijo v Prusijo! Zoper to trdnjavo že Slovenci imamo vlita dva orjaška topova, namreč slavno brežiško čitalnico in novo ustanovljeno

posojilnico. Toda še dva topova si, dragi Slovenci brežiškega okraja, moramo skovati in ta sta: po večini slovenski okrajni zastop in slovensko uradovanje po vseh občinah. Kadar bodeta še ta dva topova gromela, pela bodeta mrtvaško pesem brežiški nemškutariji! — Letos bodemo imeli volitve v okrajni zastop. Veleposetniki naj volijo složno, naj se ne dajo premotiti od nemškutarjev, ki bodo zopet vse moči napeli, da zmagajo v veleposestvu. Naj bi si naši veleposetniki vzeli za izgled g. Ureka v Globokem, ki se je za slovensko stvar boril že za Kosarja in Razlaga, in bode gotovo tudi letos pokazal, kdo da je. Pa tudi občinski zastopi naj storijo svojo dolžnost in naj volijo zanesljive volilne može! Posebno pozorost obračam na dobovsko župnijo, ki ima sedem občin in bode poslala 14 volilcev. Ali ne bode smešno, ako bi kateri teh volilcev pri volitvah trobil v nemški rog? Ali jih ne bodo zasramovali sosedni bratje Kranjci in Hrvati? — Kar se pa tiče štrtega topa, naj vse naše občine zanaprej slovenski uradujejo. Ta top bode tako močno streljal, da ga bodo slišali v Gradec in na Dunaj, da nam ne bodo pošiljali uradnikov in zdravnikov, ki slovenski ne znajo, pa hočejo jesti slovenski kruh! Bratje rojaki na noge torej, naj od letos zanaprej ti štirje topovi gromijo nam v korist in vsem Slovencem na čast!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se 5. t. m. zopet odpeljali v Budapešto. — V kratkem bode imenovanih več članov za gosposko zbornico; bojda tudi dva Židova! — V nižjeavstrijskem deželnem zboru je poslanec Gregorič imenoval dunajsko vseučilišče »mauſoleum«, ker je ondi preveč židovskih profesorjev, zlasti na zdravniškem oddelku. In vendar je dunajsko vseučilišče katoliška ustanova!

Gornjeavstrijsko. Katoliški »Volksverein« je zadnjo nedeljo slovesno praznoval 25letnico svojega obstanka. To politično in gospodarsko društvo šteje po vsej deželi 35 tisoč vrlih udov. Duhovniki in ljudstvo delujejo složno.

Tirolsko. V deželni zbor tudi letos ni italijanskih poslancev, ker še italijanski del dežele nima lastne samouprave. Ako jih po določenega časa ne bode v deželni zbor, bodo zopet volitve razpisane. Ali bodo kaj dosegli? Pri sedanjih razmerah gotovo ne.

Češko. Deželni odbor hoče pomnožiti število svojih odbornikov. Temu pa ne bodo samo Mladočehi v deželnem zboru nasprotovali, ampak tudi mnogi Staročehi, ker ne marajo povečati v odboru upliva Nemcev in veleposestnikov. — Iz kompromisa čeških in nemških veleposestnikov ne bode ničesar. Saj ga tudi ni treba; kje se pa Nemci ozirajo na slovansko manjšino?

Štajarsko. Deželni zbor je imel zopet sejo dne 8. t. m. — Dne 13. t. m. bode sekovsko katoliško tiskovno društvo imelo v Gradcu občni zbor. — Ta teden so se na vseučilišču v Gradcu vsa predavanja pričela v novem krasnem poslopju, kjer vlada za slovenščino tista krivica, kakor v starem.

Koroško. Pri občinskih volitvah delajo nemški liberalci z vso mogočo silo ter so zmagali v dozda vedno slovenskih žabnicah. Sicer se pa naši rojaki možato obnašajo. — Deželni zbor je izročil posebnemu odseku predlog, naj se uvedejo v kmečkih občinah neposredne volitve. Izvestno upajo liberalci kaj pridobiti!

Kranjsko. Občni zbor delavnega katol. politič-